

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2005

Utgiven i Helsingfors den 15 april 2005

Nr 218—220

INNEHÅLL

Nr	Sidan
218	Statsrådets förordning om utförande av narkotikatester 735
219	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om ändring av social- och hälsovårdsministeriets förordning om grunderna för beräkning av pensionsansvaret i fråga om pensionsstiftelser som bedriver verksamhet enligt 11 § i lagen om pension för arbetstagare 738
220	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om begränsning av trålfisket efter strömming och vassbuk år 2005 749

Nr 218

Statsrådets förordning om utförande av narkotikatester

Given i Helsingfors den 7 april 2005

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 19 § 3 mom. i lagen av den 21 december 2001 om företagshälsovård (1383/2001), sådant det lyder i lag 760/2004:

1 §

Syfte

Syftet med denna förordning är att säkerställa att de narkotikatester som omfattas av tillämpningsområdet för förordningen genomförs i enlighet med god företagshälsovårdspraxis och laboratoriernas kvalitetsstandarder samt med beaktande av den personliga integriteten skyddet för privatlivet samt övriga grundläggande rättigheter för den som testas.

2 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på tagande, analysering och tolkning av prov i anslutning till genomförande av narkotikatest som avses i 3 § 6 a punkten i lagen om företagshälsovård (1383/2001) samt på övervakning av narkotikatestets tillförlitlighet och kvalitet.

Bestämmelser om arbetsgivarens rätt att

behandla uppgifter som ingår i ett intyg över narkotikatest som utfärdats på grundval av ett narkotikatest finns i lagen om integritetsskydd i arbetslivet (759/2004).

Bestämmelser om behandlingen av testresultaten av ett narkotikatest som ingår i hälsoundersökning som utförts med stöd av lagen om företagshälsovård finns i lagen om företagshälsovård.

3 §

Kvalitetskrav på laboratorierna

Laboratorier som analyserar prover skall ha tillstånd att utöva laboratorieverksamhet på det sätt som därom särskilt bestäms i hälso- och sjukvårdslagstiftningen. Laboratorierna skall dessutom vara ackrediterade av ackrediteringsenheten vid mätteknikcentralen eller av något annat motsvarande nationellt ackrediteringsorgan i någon medlemsstat i Europeiska Union eller inom Europeiska samarbetsområde och narkotikatesterna, inbegripet snabbtester som eventuellt används

vid sådan första analys som avses i 6 § 2 mom., skall omfattas av det ackrediterade behörighetsområdet. Vid ackrediteringen skall standarden SFS-EN 17025:2000 gällande allmänna krav på testnings- och kalibreringslaboratoriernas kompetens eller någon annan motsvarande standard tillämpas.

4 §

Undersökningsremiss, information till den som testas och hans eller hennes samtycke

En undersökningsremiss för narkotikatest ges av en läkare eller av en hälsovårdare som är förtrogen med narkotikatestning. I undersökningsremissen bör antecknas vilken medicinering den som testats har.

Den som har givit undersökningsremissen, skall i enlighet med lagen om patientens ställning och rättigheter (785/1992) lämna den som testas en utredning om narkotikatestets syfte och innehåll. Dessutom skall den som har givit undersökningsremissen upplysa den som testas om möjligheten att bestrida riktigheten av ett verifierat positivt testresultat på det sätt som avses i 8 §.

Ett narkotikatest skall enligt lagen om patientens ställning och rättigheter grunda sig på samtycke av den som testas i fråga om varje testtillfälle.

5 §

Provtagning och behandling av prov

Den yrkesutbildade person inom hälso- och sjukvården som tar ett prov skall före provtagningen försäkra sig om identiteten hos den som testas.

Provtagningen skall ske i ändamålsenliga lokaler och under övervakade förhållanden och så att integritetsskyddet för den som testas kan garanteras. Provtagningen och behandlingen av provet skall utföras på ett tekniskt tillförlitligt sätt så att

- 1) proverna från olika personer som testats inte kan blandas,
- 2) orenheter inte kan hamna i provet, och
- 3) provet inte kan förfälskas.

Ett prov som tagits av den som testas skall delas in i ett A-prov och ett B-prov. Proverna

skall förses med identifieringsuppgifter och sigill och sändas till ett laboratorium.

6 §

Analysering av prov

I laboratoriet kontrolleras integriteten i fråga om såväl A- som B-provet. Därefter analyseras A-provet. B-provet bevaras oöppnat för det fall att den som testas bestrider riktigheten av ett verifierat positivt testresultat på det sätt som avses i 8 §.

Är testresultatet av A-provet negativt får tilläggsundersökningar inte göras, om inte sådana särskilda grunder som har samband med omständigheter som avses i 5 § 2 mom. påvisas omedelbart efter att testresultatet blivit klart. Ett positivt testresultat av A-provet skall verifieras genom en särskild kromatografisk-masspektrometrisk verifieringsanalys eller med någon annan lika tillförlitlig analysmetod.

Över ett verifierat positivt testresultat skall uppgöras ett analysutlåtande, som skall innehålla

- 1) provets identifieringsuppgifter,
- 2) provtagningstidpunkt,
- 3) rapporteringsdatum,
- 4) uppgifter om konstaterad narkotika och halten av ämnet,
- 5) underskrift av den som verifierat testresultatet,
- 6) den analysmetod som använts, och
- 7) namnet på det laboratorium som utfört verifieringsanalysen.

Det laboratorium som har utfört den i 2 mom. avsedda analysen skall sända såväl analysutlåtandet som har uppgjorts över ett verifierat positivt testresultat som ett negativt testresultat till den verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården som har gett undersökningsremissen för narkotikatest.

7 §

Tolkning av och information om testresultatet

En läkare som är förtrogen med narkotikatestning tolkar det verifierade positiva testresultatet. Den läkare som tolkar testresultatet skall bedöma huruvida ett verifierat

positivt testresultat beror på medicinering som ordinerats den som testats, någon annan godtagbar omständighet eller någon annan omständighet som den som testats själv fört fram. Den som testats skall ges möjlighet att lägga fram sin uppfattning om orsakerna till det verifierade positiva testresultatet, om detta inte är uppenbart onödigt.

Läkaren skall underrätta den som testats om det tolkade verifierade positiva testresultatet och samtidigt skriftligen ge honom eller henne testresultatet.

Den verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården som gett undersökningsremissen för narkotikatest skall underrätta den som testats om ett negativt testresultat.

8 §

Bestridande

Den som testats kan av skäl som hänför sig till riktigheten av testresultatet bestrida ett verifierat positivt testresultat och inom 30 dagar från den dag då han eller hon har fått kännedom om ett verifierat positivt testresultat kräva att B-provet analyseras. Bestridandet skall göras vid den verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården som har gett undersökningsremissen för narkotikatest.

9 §

Förvaring av prov

Ett A-prov som givit ett positivt testresultat skall bevaras ett år från det att provet togs. Ett

Helsingfors den 7 april 2005

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

A-prov som givit ett positivt testresultat vars riktighet har bestridits på det sätt som anges i 8 § skall likväl bevaras så länge det tar att utreda saken till följd av bestridandet.

Ett A-prov som givit ett negativt testresultat skall förstöras, om det inte av de särskilda grunder som avses i 6 § 2 mom. blir nödvändigt att verifiera testresultatet genom en särskild kromatografisk-masspektrometrisk verifikationsanalys eller med någon annan lika tillförlitlig analysmetod.

B-provet skall bevaras lika länge som resterna av A-provet.

10 §

Analysering av B-provet, tolkning av och information om testresultatet

På analyseringen av B-provet och på tolkningen av det testresultat som erhållits på grundval av analysen samt på informationen om testresultatet tillämpas vad som i 6 och 7 § bestäms om A-provet. I analysutlåtandet i fråga om B-provet skall det utöver de uppgifter som anges i 6 § 3 mom. dessutom ges information om huruvida testresultatet av B-provet till alla delar överensstämmer med testresultatet av A-provet.

11 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2005.

Medicinalråd Matti Lamberg

Nr 219

Social- och hälsovårdsministeriets förordning

om ändring av social- och hälsovårdsministeriets förordning om grunderna för beräkning av pensionsansvaret i fråga om pensionsstiftelser som bedriver verksamhet enligt 11 § i lagen om pension för arbetstagare

Given i Helsingfors den 6 april 2005

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut
upphävs i social- och hälsovårdsministeriets förordning av den 15 december 2004 om grunderna för beräkning av pensionsansvaret i fråga om pensionsstiftelser som bedriver verksamhet enligt 11 § i lagen om pension för arbetstagare (1137/2004) punkt 5 i bilaga 1, *ändras* punkterna 1, 3, 4.1, 4.2, 4.3, 6.1, 6.2.1, 6.4, 8.1, 8.2 och 9.2.2 i bilaga 1 som följer:

_____ pensionsstiftelsernas försäkringstekniska beräkningar för år 2005.
Denna förordning träder i kraft den 20 april 2005 och den tillämpas första gången på

Helsingfors den 6 april 2005

Social och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Matematiker Pirjo Moilanen

**BERÄKNINGSGRUNDERNA FÖR TILLÄGGSPENSIONS FÖRSÄKRING VID
PENSIONSSTIFTELSE ENLIGT LAGEN OM PENSION FÖR ARBETSTAGARE**

1 GRUNDERNAS TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

Med tilläggsförsäkring enligt lagen om pension för arbetstagare (APL) avses här försäkring som innehåller en eller flera av pensionsförmånerna som avses i 11 § APL:

- ålders-, invalid- och arbetslöshetspension
- familjepension
- begravningsbidrag
- tilläggsdel till ålderspensionen
- kompletteringsdel till förtidspensionen, vilken ansluter sig till förtida ålderspension som avses i punkt VIII f i kartan över registrerbara tilläggsförmåner enligt 11 § APL.
- ålderspension som köps vid pensionsfalltidpunkten och som finansieras med engångspremie som avses i punkt XII i kartan över registrerbara tilläggsförmåner enligt 11 § APL.

På tidigare år tillämpas grunderna enligt 11 § APL för varje år.

3 BERÄKNING AV ÅLDERN

I dessa beräkningsgrunder avser x arbetstagarens ålder på födelsedagen det kalenderår till vilket årspremien hänförs sig eller för vars sista dag ansvaret beräknas.

Som undantag från detta används vid beräkning av engångspremien för pension som finansieras med engångspremie och därtill anknyttande framtida pensionsförmån från den fonderade pensionens ökning som pensionstagarens ålder den ålder i år och hela månader som han eller hon uppnår under den månad som föregår den tidpunkt då pensionen börjar.

4.1 MÅLSATT PENSION SOM GRUND FÖR ÅRSPREMIEN

I dessa beräkningsgrunder avses med pension vid beräkning av den målsatta pensionen den årliga pensionen.

Beloppet på den som grund för årspremien liggande målsatta pensionen E_v , som dock uppgår till minst den intjänade pensionen, är v fastställs i enlighet med pensionsstiftelsens stadgar. Med familjepensionens målsatta pension E_v avses den efterlevandepension som den efterlevande maken som ensam förmånstagare vore berättigad till.

4.2 FONDERAD PENSION

Följande beräkningssätt för den fonderade pensionen används för ålders- och invalidpension, för tilläggsdel till ålderspensionen och för familjepension.

Den fonderade pensionen i slutet av år v definieras enligt formeln

$$(1) \quad E_v^R = E_{v-1}^R + \Delta E_v^R,$$

där den fonderade pensionens ökning ΔE_v^R räknas enligt formel (2).

Om villkoren för pensionsskyddet ändras genom att pensionsåldern ändras, omräknas de fram till ändringstidpunkten fonderade pensionerna för fortgående anställningar så att deras kapitalvärden beräknade enligt punkt 9.2 inte förändras.

Den fonderade pensionens ökning ΔE_v^R år v räknas enligt formel (2). Om år v för arbetstagarens del fördelas på flera kalkylperioder till följd av ändringar i pensionsskyddet, räknas den fonderade pensionens ökning skilt för varje period under tillämpning av formel (2).

$$(2) \quad \Delta E_v^R = \Delta E_v^{R1} + \Delta E_v^{R2},$$

där ΔE_v^{R1} är den fonderade pensionens ökning som hänför sig till den retroaktiva perioden och ΔE_v^{R2} är den fonderade pensionens ökning beräknad för granskningsåret (kalkylperioden)

$$(2a) \quad \begin{cases} \Delta E_v^{R1} = d_v \left[\frac{t}{T} E_v - \frac{I_v}{I_{v-1}} E_{v-1}^A \right]^+ \\ \Delta E_v^{R2} = \frac{k}{n} \left[E_v - \Delta E_v^{R1} - \frac{I_v}{I_{v-1}} E_{v-1}^A \right]^+ \end{cases}$$

I dessa formler är

d_v = koefficient med värde mellan $0 \leq d_v \leq 1$. Koefficientens värde är noll, om inte pensionsstiftelsen har kommit överens om annat med den arbetsgivare som ordnat tilläggs-pensionsskyddet. För den tid då arbetstagaren har rätt till invalid- eller arbetslöshetspension räknas ΔE_v^R med användande av värdet noll för d_v .

- n = den kvarstående tiden till pensionsåldern i början av kalkylperioden i hela månader; tiden före arbetstagarens 23-årsdag eller innan arbetstagaren börjar omfattas av tilläggspensionsskyddets verksamhetskrets beaktas inte.
- T = hela den tjänstgöringstid som berättigar till pension i månader, både retroaktiva delen och framtida delen; tiden före arbetstagarens 23-årsdag beaktas inte.
- t = den retroaktiva tjänstgöringstid som berättigar till pension i månader, m.a.o. den del av den till pension berättigande tjänstgöringstiden som gäller tiden innan kalkylperioden börjar; tiden före arbetstagarens 23-årsdag beaktas inte.
- k = kalkylperiodens längd i månader; den tid för vilken arbetstagaren har rätt till invalid- eller arbetslöshetspension beaktas inte vid beräkning av k , och inte heller tiden före arbetstagarens 23-årsdag och inte den tid då arbetstagaren under kalkylperioden inte har omfattats av det registrerade tilläggsskyddets verksamhetskrets.
- I_v = före år 2005 indextal enligt 9 § APL år v och från år 2005 den i 7 b § APL avsedda lönekoeficienten år v .
- E_v^A = intjänad pension fastställd i punkt 4.3.

Begravningsbidraget blir en fonderad förmån i samband med att pensionsåldern uppnås, varvid den uppgår till det begravningsbidrag som gäller det år då pensionsåldern uppnås. På motsvarande sätt förfar man när det är fråga om uttag av förtida ålderspension eller av deltidspension. Om arbetstagaren då han uppnår pensionsåldern får invalid- eller arbetslöshetspension enligt villkoren för tilläggsskydd, uppkommer ingen fonderad förmån för begravningsbidraget.

4.3 INTJÄNAD PENSION

Den intjänade pensionen E_v^A i slutet av år v är den intjänade pensionen fram till slutet av föregående år uppräknad med löneindex till nivån för år v med tillägg av ökningen i den intjänade pensionen intjänad enligt formlerna (2) och (4):

$$(3) \quad E_v^A = \frac{I_v}{I_{v-1}} E_{v-1}^A + (\Delta E_v^R + \Delta E_v^{AM}).$$

Om tid av premiefrielse inte ansluter sig till år v , är $\Delta E_v^{AM} = 0$.

Om invalidpensionen upphör i.o.m. att pensionstagaren tillfrisknar och pension inte heller senare beviljas på tidigare grunder i enlighet med 7 e § 2 mom. APL, är ΔE_v^{AM} i formeln ökningen i den intjänade pensionen för tiden av premiebefrielse år v

$$(4) \quad \Delta E_v^{AM} = \frac{k^M}{n} \left[E_v - \frac{I_v}{I_{v-1}} E_{v-1}^A \right],$$

där

$k^M =$ invaliditets- eller arbetslöshetstiden under år v i månader; tiden före arbetstagarens 23-årsdag beaktas inte.

Om pensionsskyddets villkor ändras medan tilläggspensionsskyddet är gällande på sätt som nämns i samband med formel (1) i punkt 4.2, ändras också de pensioner som tjänats in fram till ändringstidpunkten på det sätt som nämns i ifrågavarande punkt.

6.1 ENGÅNGSPREMIEN FÖR DEN FONDERADE PENSIONENS ÖKNING

Engångspremien för den fonderade pensionens ökning ΔE_v^R år v räknas skilt för varje ifrågavarande pensionsförmån från formeln

$$(9) \quad {}^k P_v = \Delta E_v^R \bar{A}_x,$$

där $\bar{A}_x$ är nettoengångspremien enligt bilaga 2 för den ifrågavarande pensionen per förmån, för invalidpensionen dock multiplicerad med koefficienten 1,012. När arbetstagarens ålder $x > 62$, är engångspremien för invalidpensionen noll. För familjepension fastställs engångspremien $\bar{A}_x$ enligt minimivillkoren i APL, dvs. utan utvidgning av förmånerna. På den fonderade pensionen beräknas ingen engångspremie, om familjepension har försäkrats endast för barnen.

Om år v är uppdelat i flera kalkylperioder, beräknas engångspremien som motsvarar den ökning av den fonderade pensionen som uppkommer för varje period separat under tillämpning av formel (9).

6.2.1 Riskpremien för invalidpension

Riskpremien för invalidpension är

$$(10) \quad {}^r P_v = \begin{cases} (E_v - E_v^A) R_x(S), & \text{om } x < 63 \\ 0, & \text{i övriga fall} \end{cases},$$

där

$R_x(S)$ = nettoriskpremien per förmån enligt bilaga 2.

6.4 UTJÄMNINGSDELEN

Utjämningsdelen är

$$(13) \quad P_v^T = c_v^1 P_v^1 + c_v^2 P_v^2,$$

där P_v^1 och P_v^2 är premier enligt formel (7).

Koefficienten c_v^1 gäller övriga förmåner utom tilläggsdel till ålderspensionen.

Om den försäkrade är född före år 1945 eller efter år 1949, räknas koefficienten c_v^1 enligt formeln

$$c_v^1 = \begin{cases} 0,07 + 0,008 \cdot (w - 55), & \text{för personer i anställning} \\ 0,03 \cdot (64 - \max\{x; 55\})^+ / 9, & \text{för övriga.} \end{cases}$$

Om den försäkrade är född tidigast år 1945 men senast år 1949, räknas koefficienten c_v^1 enligt formeln

$$c_v^1 = \begin{cases} 0,07 + 0,008 \cdot (\max\{w; 58\} - 55), & \text{för personer i anställning, när } w \leq 60, \\ 0,15 - 0,008 \cdot (65 - w) + (0,02 - 0,0041 \cdot (65 - w)) \cdot (\max\{x; 50\} - 50), & \\ \text{för personer i anställning, när } w > 60 \text{ och } x \leq 60, \\ -0,14 + 0,049 \cdot (w - 55), & \text{för personer i anställning, när } w > 60 \text{ och } x > 60, \\ 0,03 \cdot (64 - \max\{x; 55\})^+ / 9, & \text{för övriga.} \end{cases}$$

Dock beträffande engångspremien för begravningsbidrag

$$c_v^1 = 0,03(64 - \max\{x; 55\})^+ / 9.$$

Koefficienten c_v^2 gäller tilläggsdel till ålderspensionen.

$$c_v^2 = 0,03 \cdot (64 - \max\{x; 55\})^+ / 9.$$

I formelerna är x personens ålder på födelsedagen det kalenderår som årspremien hänför sig till.

8.1 PENSION SOM BETALAS BERÄKNAD FÖR DEN TIDPUNKT DÅ PENSIONSFALET INTRÄFFAR

Den tilläggspension som beräknas för den tidpunkt då pensionsfallet inträffar och som betalas ut på annan grund än på basis av fribrev fastställs på följande sätt:

Ålders-, invalid- eller arbetslöshetspensionen är

$$(16) \quad E_v^M = E_v - \Delta E_v(Y),$$

där E_v är tilläggspensionen beräknad i enlighet med pensionsstiftelsens stadgar utan samordning, dock minst den intjänade pensionen. Storheten $\Delta E_v(Y)$ är det belopp med vilket samordning med förmåner enligt 8 § 1 mom. APL minskar tilläggspensionen.

Familjepensionen är

$$(17) \quad E_v^M = E_v - \Delta E_v(Y),$$

där E_v är förmånstagarnas gemensamma tilläggsfamiljepension beräknad i enlighet med pensionsstiftelsens stadgar utan samordning, dock minst den intjänade pension som motsvarar sammansättningen av förmånstagare, och $\Delta E_v(Y)$ har fastställts på motsvarande sätt som i formel (16).

Pension som betalas på basis av fribrev fastställs enligt de av social- och hälsovårdsministeriet fastställda villkoren och grunderna för fribrev vid frivilliga tilläggsförmåner.

8.2 DEN PENSION SOM PENSIONSSTIFTELSEN ANSVARAR FÖR

8.2.1 Pension som betalas på basis av fribrev

Den del av ålders-, invalid- eller familjepension utbetalad på basis av fribrev vilken pensionsstiftelsen ansvarar för uppgår till fribrevets fonderade del fastställd enligt beräkningsgrunderna då fribrevet bildas. Den fonderade pensionen skall omvandlas att motsvara förmånstagarna i enlighet med 7 i § 2 och 3 mom. APL.

Vad gäller invalidpension utbetald som delpension är den del som pensionsstiftelsen ansvarar för hälften av den fulla invalidpensionens fonderade del. Arbetslöshetspensionen innehåller inte någon del som pensionsstiftelsen ansvarar för.

Om samordning har minskat pensionen som betalas år v , hänförs minskningen i första hand till den pensionsdel som finansieras gemensamt och i andra hand till den del som pensionsstiftelsen ansvarar för. Om ansvaret för pensionen fördelar sig på flera pensionsanstalter, minskas den del som varje enskild pensionsanstalt ansvarar för i samma proportion.

8.2.2 Pension som betalas på annan grund än på basis av fribrev

Den del av ålderspensionen som pensionsstiftelsen ansvarar för E_v^{RM} uppgår till den fonderade pension som fastställs enligt punkt 4.2.

Den del av invalidpensionen som pensionsstiftelsen ansvarar för består av den andel som fonderats under den aktiva perioden och den andel som fonderas i samband med pensionsfallet och den fås från formeln

$$(18) \quad E_v^{RM} = E_v^R + (E_v - E_v^A)^+, \text{ där}$$

E_v^R = den fonderade pensionen fram till pensionsfallstidpunkten och fastställd enligt punkt 4.2

- E_v = den målsatta pensionen enligt punkt 4.1 vilken årspremien baserar sig på och som motsvarar pensionsfallstidpunkten
- E_v^A = den intjänade pensionen fram till pensionsfallstidpunkten och fastställd enligt punkt 4.3.

I formel (18) räknas den målsatta pensionen, den intjänade pensionen och den fonderade pensionen enligt de beräkningsgrunder som gällde vid pensionsfallstidpunkten.

Vad gäller invalidpension som betalas som delpension är den del som pensionsstiftelsen ansvarar för hälften av beloppet beräknat enligt formel (18). Om invalidpension beviljas som fortsättning på arbetslöshetspension, är den andel som pensionsstiftelsen ansvarar för lika stor som den skulle ha varit om invalidpensionen hade beviljats från den dag då fonderingen för den aktiva perioden upphörde.

I arbetslöshetspensionen ingår inte någon del som pensionsstiftelsen ansvarar för.

Familjepensionens fonderade del är den fonderade pensionen enligt punkt 4.2, om förmånslåtarens dog medan han eller hon fick ålderspension. Om den efterlevande maken inte är förmånstagare eller om det förutom den efterlevande maken också finns barn som förmånstagare, skall den fonderade pensionen omvandlas att motsvara förmånstagarna i enlighet med 7 i § 2 och 3 mom. APL.

Om förmånslåtarens inte får ålderspension, är den del av familjepensionen som pensionsstiftelsen ansvarar för

$$(19) \quad E_v^{RM} = E_v^R + (E_v - E_v^A)^+,$$

där

E_v^R = den fonderade pensionen fram till pensionsfallstidpunkten och fastställd enligt punkt 4.2

E_v = den målsatta pensionen enligt punkt 4.1 vilken årspremien baserar sig på och som motsvarar pensionsfallstidpunkten

E_v^A = den intjänade pensionen fram till pensionsfallstidpunkten och fastställd enligt punkt 4.3.

Om förmånslåtarens avlider medan han eller hon får invalidpension, anses som pensionsfallsdag för familjepensionen pensionsfallsdagen för invalidpensionen. Om förmånslåtarens avlider medan han eller hon får arbetslöshetspension, anses som pensionsfallsdag den dag

då tilläggspensionens fondering för den aktiva perioden upphör. Den målsatta pensionen, den intjänade pensionen och den fonderade pensionen i formel (19) räknas enligt de beräkningsgrunder som gällde vid pensionsfallstidpunkten.

Om den efterlevande maken inte är förmånstagare eller om det förutom den efterlevande maken finns barn som förmånstagare, skall den pensionsdel som pensionsstiftelsen ansvarar för i familjepensionen omvandlas att motsvara förmånstagarna i enlighet med 7 i § 2 och 3 mom. APL.

Om samordning har minskat den pension som betalas år u E_u^M , hänförs minskningen i första hand till den pensionsdel som finansieras gemensamt och i andra hand till den del som pensionsstiftelsen ansvarar för. Om ansvaret för pensionen fördelar sig på flera pensionsanstalter, minskas den del som varje enskild pensionsanstalt ansvarar för i samma proportion.

Den del av begravningsbidraget som pensionsstiftelsen ansvarar för är det fonderade begravningsbidraget enligt punkt 4.2, om ett sådant har uppkommit. I annat fall är den del av begravningsbidraget som pensionsstiftelsen ansvarar för begravningsbidragets målsatta förmån beräknad för pensionsfallstidpunkten. Om förmånslåtare avlider medan han eller hon får invalidpension, anses som pensionsfallstidpunkt pensionsfallstidpunkten för förmånslåtarens pension. Om förmånslåtare avlider medan han eller hon får arbetslöshetspension, anses som pensionsfallstidpunkt den dag då tilläggspensionens fondering för den aktiva perioden upphör.

9.2.2 Pensionsansvaret för framtida invalidpensioner

Pensionsansvaret för framtida invalidpensioner per 31.12.v räknas enligt formeln

$$(23) \quad \bar{V}_v^I = \begin{cases} 1,01 \sum E_v^R \bar{A}_{x+1/2}(S), & \text{när } x < 63 \\ 0, & \text{när } x \geq 63 \end{cases}.$$

Nr 220

**Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om begränsning av trålfisket efter strömming och vassbuk år 2005**

Given i Helsingfors den 12 april 2005

Jord- och skogsbruksministeriet har med stöd av 2 och 10 § lagen den 8 december 1994 om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik (1139/1994) beslutat:

1 §

Fiske för livsmedel i Bottniska viken

Fiskefartyg under finsk flagg eller fiskefartyg registrerade i Finland får inte bedriva trålfiske efter strömming och vassbuk i Bottniska viken norr om 60°30'N latitud (ICES delområdena 30 och 31) under följande tidsperioder:

- 1) 15.4–31.5 varje vecka från torsdag kl. 12.00 till lördag kl. 12.00;
- 2) 1.6–30.6; och
- 3) 1.7–31.12 varje vecka från torsdag kl. 12.00 till fredag kl. 18.00.

2 §

Riktat foderfiske i Bottniska viken

Med avvikelse från 1 § får fiskefartyg inte bedriva riktat foderfiske efter strömming och vassbuk med trålfiskeredskap under följande tidsperioder:

- 1) 15.4–14.5 varje vecka från torsdag kl. 12.00 till söndag kl. 18.00;
- 2) 15.5–30.6; och
- 3) 1.7–31.12 varje vecka från torsdag kl. 12.00 till lördag kl. 24.00.

3 §

Fiske i privata vattenområden

Med avvikelse från 1 § och 2 § får fiskefartyg vars längd mellan pendiklarna understiger 24 meter bedriva trålfiske efter strömming och vassbuk på privata vattenområden i Bottenhavet norr om 60°30'N latitud (ICES delområdet 30) under perioden 1.6–30.6 varje vecka från söndag kl. 0.00 till följande torsdag kl. 12.00.

4 §

Fiske i Bottenviken

Med avvikelse från 1 och 2 § får fiskefartyg vars längd mellan pendiklarna understiger 18 meter bedriva trålfiske efter strömming och vassbuk i Bottenviken norr om 63°30'N latitud (ICES delområdet 31) under perioden 15.4–31.12.

5 §

Fiske i egentliga Östersjön

Fiskefartyg under finsk flagg eller fiskefartyg registrerade i Finland får inte bedriva trålfiske efter strömming och vassbuk i

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 220

egentliga Östersjön söder om 58°30'N latitud (ICES delområdena 25–28) under tidsperioden 15.4–31.12 varje vecka från torsdag kl. 12.00 till fredag kl. 24.00.

6 §

Definitioner

I denna förordning avses med fiske för livsmedel fiske där:

1) som bedrivs med trålfiskeredskap med minst 32 millimeters maskstorlek;

2) den fångst som har fåtts under en oavbruten fångstfärd i sin helhet sorteras i storleksklasser enligt fastställda bestämmelser senast i hamnen eller av särskilda skäl som

arbetskrafts- och näringscentralen godkänt i en förädlingsanläggning för livsmedel; eller

3) den till livsmedel sorterade fångstens del förvaras och behandlas i fartyget och hamnen enligt de bestämmelser som utfärdats om fisk avsedd till livsmedel.

7 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 15 april 2005 och är i kraft till den 31 december 2005.

Genom denna förordning upphävs jord- och skogsbruksministeriets förordning om begränsning av trålfiske efter strömming och vassbuk år 2005 (1377/2004) som givits den 30 december 2004.

Helsingfors den 12 april 2005

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Fiskeriöverinspektör Harry Kaasinen